

[Arbejds- og boligministeren.]

i lov om erhvervsvejledning. Lovforslaget går ud på, at erhvervsvejledningsloven skal optages til fornyet revision senest i folketingsåret 1961-62.

I loven af 31. marts 1953 om erhvervsvejledning er det fastsat, at forslag om lovens revision skal forelægges senest i den ordinære rigsdagssamling 1956-57. Da en landsomfattende erhvervsvejledning på grund af omfattende forarbejder og drøftelser med bevillingsmyndighederne først blev ført ud i livet den 1. oktober 1955, og da hverken skolemyndighederne eller arbejdsanvisningsmyndighederne på det for lovens revision fastsatte tidspunkt lå inde med tilstrækkeligt erfaringsmateriale til bedømmelse af lovens virkninger i praksis, fremsatte den daværende økonomi- og arbejdsminister den 16. januar 1957 forslag til lov om udskydelse af revisionen til folketingsåret 1958-59. Under behandlingen af dette forslag i det af det høje ting nedsatte udvalg blev det med økonomi- og arbejdsministerens tilslutning besluttet at indstille lovforslaget til vedtagelse, dog således at lovrevisionen skulle finde sted i folketingsåret 1957-58 i stedet for som foreslået af ministeren i 1958-59. I overensstemmelse hermed vedtoges forslaget af folketinget og ophøjedes til lov den 12. april 1957.

Efter de foreliggende talmæssige oplysninger om erhvervsvejledningslovens gennemførelse i praksis, hvorom jeg tillader mig at henvise til bemærkningerne til lovforslaget, har den stedfundne udvikling i arbejdet med erhvervsvejledningen som helhed haft et ret gunstigt forløb, når man tager i betragtning, at erhvervsvejledningen som nævnt først blev gjort landsomfattende fra 1. oktober 1955. Lovens udnyttelse i landdistrikterne lader dog meget tilbage at ønske, ikke mindst når henses til, at de unge i landdistrikterne kun i ringe grad har adgang til umiddelbare indtryk af erhvervslivets funktioner uden for landbruget. For byerne og de bymæssige bebyggelser er en videre udnyttelse af erhvervsvejledningen dog også meget ønskelig, ikke mindst i de nærmest kommende år, hvor de store år-gange skal finde deres plads på arbejdsmarkedet.

Arbejdsministeriet har med henblik på

erhvervsvejledningslovens revision fra en række af arbejdsmarkedets og erhvervslivets organisationer udbedt sig oplysning om disses syn på erhvervsvejledningsarbejdets hidtidige forløb og de linjer, som efter organisationernes mening bør følges i dette arbejde.

Af de herved fremkomne synspunkter skal jeg nævne, at De samvirkende Fagforbund i forståelse med Dansk Arbejdsmands Forbund, Dansk Smede- og Maskinarbejderforbund og Handels- og Kontorfunktionærernes Forbund i Danmark har foreslået, at det gøres til en pligt for skolerne at lade en erhvervsvejleder afholde erhvervsoplysende foredrag for eller føre samtaler af erhvervsvejledende karakter med eleverne i de offentlige skolars afgangsklasser.

Jeg skal tillige nævne, at arbejdsmarkedskommissionen i skrivelse af 14. juni 1957 til arbejdsministeriet er gået ind for en udbygning af erhvervsvejledningen.

Jeg er ganske enig i, at det er ønskeligt, at der sikres samtlige elever i skolernes afgangsklasser erhvervsorientering, således at denne orientering, såfremt eleven ønsker det, kan følges op med individuel rådgivning ved en erhvervsvejleder. Jeg er imidlertid betænkelig ved på indeværende tidspunkt at foreslå en ændret affattelse af loven, hvorved skolerne ifølge selve loven forpligtes til at benytte sig af den offentlige erhvervsvejledning ved erhvervsorienteringen af eleverne i skolerne. Herved lægger jeg navnlig vægt på, at erhvervsvejledningsloven endnu kun har virket i godt 2 år, altså et relativt kort tidsrum, der ikke kan have givet anledning til tilstrækkelige erfaringer til at tage stilling til, om man bør tage det foreslåede skridt. Hertil kommer, at der inden for disse 2 år er sket en betydelig udvidelse af den kreds af unge, som drager fordel af erhvervsvejledningen, og denne udvikling har fundet sted på grundlag af et frivilligt samarbejde mellem skolerne og den offentlige erhvervsvejledning. Denne udvikling inden for den gældende lovs rammer bør efter min mening have mulighed for at komme til fuld udfoldelse, før der tages stilling til spørgsmålet om skolens eventuelle forpligtelse over for den offentlige erhvervsvejledning. Man kan jo nemlig ikke se bort fra, at det tilsigtede mål kan